

tænker jeg i første Række paa Landsportoer. Jeg vil tilføje, at jeg tror, det til sin Tid vil være rimeligt at overveje, om man gennem de nuværende Bestemmelser angaaende Lokalportoer er naaet til den mest rationelle Ordning med Hensyn til Afgrænsningen af Lokalportoens Omraade.

Friis-Skotte: Naar man gennemgaar Postvæsenets Konto paa Finanslovforslaget for det kommende Aar, finder man i Anmærkningerne Sp. 725—26 følgende Udtalelse om Avisportoer: Indtægten paa denne Konto er for Finansaaret 1921—22 — altsaa indeværende Aar — beregnet til 5½ Mill. Kr. „For Finansaaret 1922—23“ — altsaa næste Aar — „mener man imidlertid ikke efter de Erfaringer, man har gjort, navnlig efter at den forhøjede Avisporto er traadt i Kraft den 1. Juli d. A., at kunne anslaa Indtægten paa denne Konto til mere end 5 000 000 Kr.“ — altsaa paa Grund af Takstforhøjelsen mindre Indtægt. Det er jo en fuldkommen rigtig — og anerkendelsesværdig — Indrømmelse af Aarsag og Virkning, og jeg skal derfor ogsaa udtale vor Beredvillighed til at medvirke til, at der paa næste Aars Finanslov kan skrives, at paa Grund af den senere vedtagne Nedsættelse kan der atter paaregnes en højere Indtægt for Statskassen. Jeg kan altsaa tiltræde de foreslaaede Nedsættelser for Avisportoer for Ugeblade, men jeg maa dog samtidig advare imod at give Ministeren den Kompensation, som han ønsker ved Forhøjelse af Overvægtsportoer for alle Blade. Det forekommer mig, at Forhøjelsernes Tid nu maa være forbi; en Forhøjelse her vilde ogsaa under Hensyn til den før omtalte Anmærkning paa Finansloven være en saare letsindig Handling, saa vilde man maaske i Virkeligheden være lige vidt.

Forslaget om Nedsættelse af Portoer for Tryksager har ligeledes vor Tilslutning, ligesom det glæder mig at se bebudet i Anmærkningerne, at Betalingen for Brevkortkarter nu vil bortfalde ved administrativ Beslutning. Spørgsmaalet om en Skærpelse af Postvæsenets Eneret til Brevforsendelser vil jeg gerne være med til at overveje i Udvalget, skønt jeg ikke er saa helt vis paa, om ikke netop det af Assurandørerne oprettede lokale Postvæsen har været meget strækt medvirkende til at faa Postvæsenet til at tænke paa Takstnedsættelser og paa praktiske Nydannelser. Det er i alt Fald min Opfattelse, at dette nye Takstbegreb: Forretningspapirer, staar noget i Forbindelse hermed; dette, at Postvæsenet ikke paa alle Omraader har siddet inde med

Monopol, har virket som en gavnlig og ansporende Konkurrence.

Derimod er jeg ikke glad ved de for Frimærkepakker foreslaaede Takster. Selvfølgelig maa jeg anerkende det Faktum, at man nu fra Regeringens Side afstaar fra den Forhøjelse, som man mod vort Raad og mod vore Stemmer vedtog sidste Foraar; men, som vi den Gang udtalte, det er ikke nok, Pakketaksterne maa ganske anderledes ned, de maa ligesom alle øvrige Takster ned til omkring det dobbelte af Taksterne før Krigen. Efter min Opfattelse har intet været saa skadeligt for Postvæsenet og derigennem ogsaa for Jernbanernes Frimærkepakketransport som disse høje Pakkeportotakster. Paa dette Omraade har Postvæsenet ikke haft noget som helst beskyttende Monopol, og derfor har de private Biler ad Landevejene fortrinsvis bemægtiget sig Postvæsenets og Statsbanernes Pakketransport. Jeg er slet ikke imponeret af, at Ministeren under den forrige Sag oplyste, at man dog ikke var længere nede med Hensyn til Mængden af Pakker end for 9 Aar siden; vi skulde med normal Stigning selvfølgelig paa dette Omraade som paa andre have været meget længere fremme. Naar vi ikke er det, mener jeg stadig, at dette skyldes de høje Takster, som er ganske urimelige. Naar Postvæsenets Pakkeudbringningsbiler ikke betaler sig, er Grunden den, at de kører kun en Trediedel fyldte; og det er givet, at særlig paa disse Forsendelsers Omraade er det de smaa Takster og de fyldte Biler, der skal være Vejen frem.

Jeg maa erklære mig enig med Ministeren og med Lovforslaget i, at Tidspunktet for en Nedsættelse af den almindelige Brevporto vel neppe er kommet endnu. Det er ogsaa muligt, at man heller ikke for andre af de Ydelser, der er fastsat i Postlovens § 15, og som ikke er medtaget i Lovforslaget, endnu tør gaa med til nogen yderligere Nedsættelse. Men en Nedsættelse af disse Takster maa komme efterhaanden, og jeg henleder derfor atter den højtærede Ministers Opmærksomhed paa min under Behandlingen af Statsbanetakstlovforslaget fremsatte Tanke: at ændre alle de mange faste Takster, som findes i Postloven, til Maksimaltakster, enten ved at ændre i selve Taksten eller ved en almindelig Bestemmelse i Loven, saa at Administrationen har Frihed til at bevæge sig nedad med disse Takster, naar og i det Omfang, Forholdene tillader det.

Sluttelig vil jeg gerne udtale, at jeg finder Formen for nærværende Lovforslag — og det gælder for Resten ogsaa Stats-